

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 85

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 1 martie 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		110. — Hotărâre privind aprobarea garantării la extern de către Ministerul Finanțelor, în numele statului român, a creditului comercial în produse tip GSM 103/1999, în valoare de 25 milioane dolari S.U.A., acordat Guvernului României de către Guvernul Statelor Unite ale Americii	
6.	1-2		15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 147 din 27 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. b), ale art. 31 și ale art. 46 alin. (2) și (3) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/1996, aprobată prin Legea nr. 46/1998.....		13.	15
	2-4	— Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea Programului de restructurare a Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara” — S.A.	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		60.309/1.273/NN. — Completări la Criteriile nr. 2.665/1C/311 din 28 februarie 1992 privind stabilirea și evaluarea terenurilor aflate în patrimoniul societăților comerciale cu capital de stat, aprobate de Ministerul Finanțelor și Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului	
104.	5-14		16
— Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului			

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul art. 39 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 42/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Alexandru Sassu, aparținând Grupului parlamentar Uniunea Social Democrată — Partidul

Democrat, se desemnează în calitate de membru al Comisiei pentru industrii și servicii;

— domnul deputat Elek Barna, aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Democrate Maghiare din România, trece de la Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale;

— domnul deputat Becsek-Garda Dezideriu Coloman, aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Democratice Maghiare din România, trece de la Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport la Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice;

— domnul deputat Tokay Gheorghe, aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Democratice Maghiare din România, trece de la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale la Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 februarie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PAULA MARIA IVĂNESCU

București, 22 februarie 1999.
Nr. 6.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 147 din 27 octombrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. b), ale art. 31 și ale art. 46 alin. (2) și (3) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/1996, aprobată prin Legea nr. 46/1998

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. b), ale art. 31 și ale art. 46 alin. (2) și (3) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, ridicată de Partidul Creștin Democrat Maghiar din România în Dosarul nr. 43 bis/1996 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 20 octombrie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa autorului excepției, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 27 octombrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Tribunalul Municipiului București — Secția a III-a civilă, prin Încheierea din 4 februarie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 43 bis/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. b) și ale art. 46 alin. (2) și (3) din Legea nr. 27/1996, ridicată de Partidul Creștin Democrat Maghiar.

În motivarea excepției se susține:

— cu privire la art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 27/1996 se arată, în esență, că instituirea unor criterii cantitative pentru înființarea unui partid politic — respectiv minimum 10.000 de membri, domiciliați în cel puțin 15 județe ale țării, dar nu mai puțin de 300 în fiecare județ — contravine atât art. 8 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia cetățenii se pot asocia liber în partide politice, deci fără restricții, cât și art. 22 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice la care România este parte și art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora dreptul de asociere nu poate fi îngăduit, singurele restrângeri posibile prin lege fiind doar cele care constituie „...măsuri necesare într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei ori pentru protecția drepturilor și libertăților altora”. Se mai susține, în continuare, că nici una dintre aceste condiții nu își găsește locul în cazul Legii nr. 27/1996. În sfârșit, se arată că este încălcat și art. 37 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia cetățenii se pot asocia liber în partide politice, sindicate și alte forme de asociere, criteriile cantitative fiind astfel neconstituționale, cu atât mai mult cu cât nu sunt întrunite nici condițiile cerute de art. 49 din legea fundamentală cu privire la posibilitatea restrângerii unui drept. În opinia autorului sesizării „...scopul urmărit de legiuitor (...) se poate realiza prin stabilirea unui prag electoral, prin majorarea pragului existent sau prin sancționarea neparticipării la alegerile pentru consiliile locale, măsuri care nu afectează exercitarea unui drept fundamental al cetățeanului”;

— referitor la art. 31 din Legea nr. 27/1996 se susține că acesta încalcă art. 1 alin. (3), art. 8, art. 37 alin. (2) și

art. 148 alin. (1) din Constituție, deoarece condițiile impuse de textul criticat „...nu respectă dreptul de asociere liberă (...) și nici pluralismul politic, atunci când dispune că nede-semnarea candidaților în două campanii electorale legislative succesive în cel puțin 10 circumscripții va duce la încetarea existenței partidului politic“. Se arată, de asemenea, că legea poate prevedea instituirea unor condiții cantitative pentru intrarea în Parlament, dar ele pot consta doar în instituirea unui „prag electoral“, altfel „...s-ar împiedica înființarea unor partide mai mici, care cu timpul ar putea să devină adevărate înfăptuitoare ale unor idei politice noi, cu audiență tot mai mare la electorat, sau ale unor partide regionale, care urmăresc înfăptuirea unor scopuri politice specifice în unele zone ale țării“;

— în ceea ce privește art. 46 alin. (2) și (3) din Legea nr. 27/1996, se susține că acesta contravine art. 15 din Constituție, având caracter retroactiv și afectând existența unor partide, înființate potrivit vechii reglementări în vigoare la data aprobării Legii nr. 27/1996, cu argumentarea că „...un partid cu personalitate juridică recunoscută potrivit condițiilor și procedurilor legale în vigoare la data înființării nu își poate pierde această personalitate pentru că nu îndeplinește condițiile de înființare instituite printr-o lege ulterioară“ și că, astfel, îndeplinirea noilor condiții constituie „...o adevărată prohibiție pentru partidele mici“ și că în alte state cu democrație consolidată nu sunt create astfel de obstacole.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul a opinat că cele trei dispoziții legale criticate de autorul excepției sunt constituționale din următoarele motive:

— art. 17 alin. (1) lit. b) și art. 46 din Legea nr. 27/1996, deoarece Curtea Constituțională s-a pronunțat în cadrul controlului prealabil prin Decizia nr. 35 din 2 aprilie 1996, iar prin Decizia nr. 10 din 22 ianuarie 1997, rămasă definitivă prin Decizia nr. 337 din 15 iulie 1997, a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a art. 46 din Legea nr. 27/1996, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/1996. Or, potrivit art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, „...nu pot face obiectul excepției prevederile legale a căror constituționalitate a fost stabilită potrivit art. 145 alin. (1) din Constituție...“ și deci excepția privitoare la art. 17 alin. (1) lit. b) și la art. 46 alin. (2) și (3) urmează a fi respinsă ca inadmisibilă;

— art. 31 din Legea nr. 27/1996, deoarece acest text nu limitează dreptul la asociere și nici nu contravine pluralismului politic, fiind în concordanță cu art. 8 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia partidele politice se constituie și își desfășoară activitatea conform legii, excepția fiind „vădit nefondată“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Prin Încheierea din 4 februarie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 43 bis/1996, Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. b) și ale art. 46 alin. (2) și (3) din Legea nr. 27/1996. Se constată însă că în ședința din 12 septembrie 1996, desfășurată în fața instanței judecătorești, Partidul Creștin Democrat Maghiar din România a ridicat și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 27/1996. De aceea Curtea Constituțională urmează să se pronunțe și asupra dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 27/1996.

I. Art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 27/1996 prevede:

„(1) Cererea de înregistrare a unui partid politic se depune la Tribunalul Municipiului București, însoțită de (...).

b) actul de constituire împreună cu lista semnăturilor de susținere a cel puțin 10.000 de membri fondatori, domiciliați în cel puțin 15 dintre județele țării, dar nu mai puțin de 300 în fiecare județ, însoțit de o declarație autenticată a conducătorului organului executiv al partidului privind autenticitatea semnăturilor.“

Asupra constituționalității acestor dispoziții legale Curtea Constituțională s-a pronunțat în cadrul controlului prealabil de constituționalitate prin Decizia nr. 35 din 2 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996, constatând că acestea sunt constituționale. În considerentele acestei decizii s-a reținut că „aprecierea oportunității unui anumit prag de reprezentativitate nu este însă o problemă de constituționalitate, atâta timp cât pragul instituit nu are ca efect suprimarea exercitării dreptului, urmărind numai, precum în legea de față, ca asocierea cetățenilor în partide să aibă semnificația instituționalizării unui curent politic fără de care partidul rezultat nu își poate îndeplini rolul său constituțional, prevăzut la art. 8 alin. (2), de a contribui la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor“. Prin aceeași decizie Curtea a mai reținut că: „«fenomenul devalorizării partidelor» nu ar trebui contracarat prin condiția de reprezentativitate prevăzută, ci prin pragul electoral“ și că „nici aceste argumente nu privesc legitimitatea constituțională a prevederii atacate, ci disputa legată de oportunitatea sa politică“.

În motivarea excepției s-a mai susținut că art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 27/1996 contravine și prevederilor art. 11 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care prevede: „Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât cele care, prevăzute prin lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei ori pentru protecția drepturilor și libertăților altora. Prezentul articol nu interzice ca restrângeri legale să fie impuse exercitării acestor drepturi de către membrii forțelor armate, ai poliției sau ai administrației de stat.“

Din analiza acestui text nu se constată însă nici un motiv care să justifice opinia autorului excepției. De altfel însuși autorul excepției subliniază, în motivarea acesteia, că „...partidele politice sunt nu numai exponentele unor curente ideologice, ci și instrumentele de drept public pentru exprimarea voinței politice a unor categorii sociale etnice sau grupuri de persoane“. Rezultă că nu poate reveni decât legiuitorului dreptul de a aprecia mărimea acestor grupuri. O corectă aplicare a principiului proporționalității are în vedere ca reglementarea în anumite condiții să nu conducă

la suprimarea dreptului însuși; or, sub acest aspect, Legea nr. 27/1996 nu are, prin condițiile puse, semnificația unei interdicții de exercitare a dreptului de asociere în partide politice.

S-a mai susținut de către autorul excepției că în alte țări astfel de limitări cantitative nu există, dându-se ca exemplu, în acest sens, Germania. Curtea Constituțională constată că, într-adevăr, în Legea partidelor politice din Germania nu se prevede necesitatea unui număr minim de membri; dar tot atât de adevărat este și faptul că definiția dată partidului politic la art. 2 din această lege relevă ideea că o asemenea asociație de cetățeni este caracterizată, între altele, prin „întinderea și soliditatea organizării lor, numărul membrilor și veridicitatea poziției lor publice, oferind o garanție suficientă sub aspectul seriozității scopurilor“. De altfel și în legislația altor state (de exemplu: Canada, Norvegia, Portugalia) există restrângeri ale dreptului de asociere în partide politice cu privire la numărul minim de membri.

În concluzie, față de cele reținute prin Decizia nr. 35 din 2 aprilie 1996 a Curții Constituționale și având în vedere că nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții, precum și în raport cu celelalte argumente menționate mai sus, urmează ca excepția privind dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 27/1996 să fie respinsă.

II. Art. 31 din Legea nr. 27/1996 prevede următoarele: „În cazul în care un partid politic nu desemnează candidați, singur sau în alianță, în două campanii electorale legislative succesive, în cel puțin 10 circumscripții sau nu a ținut nici o adunare generală timp de 5 ani, Tribunalul Municipiului București, la cererea Ministerului Public, va constata încetarea existenței sale, cu respectarea normelor de procedură prevăzute de art. 23“.

Obiectul criticii îl constituie numai acea parte din text referitoare la participarea în alegerile legislative, cu susținerea că aceste dispoziții sunt contrare prevederilor art. 1 alin. (3), art. 8, art. 37 alin. (2) și ale art. 148 alin. (1) din Constituție.

Curtea reține că, potrivit Legii nr. 27/1996, un partid politic este o asociere de cetățeni care participă în mod liber la formarea și la exercitarea unei voințe politice, având ca scop, între altele, participarea cu candidați în alegeri. O astfel de activitate este rezultatul firesc al exprimării, pe cale instituțională, a voinței politice a membrilor asociației respective. Este adevărat că textele constituțio-

nale referitoare la dreptul la asociere permit formarea de organizații care nu își propun astfel de obiective legate de prezența în alegeri. Numai că aceste organizații nu pot revendica statutul de partid politic, având posibilitatea să rămână, cu condiția înființării și desfășurării activității lor potrivit legii, simple forme de asociere a cetățenilor țării în scopurile dorite de membrii lor, în conformitate cu opțiunile acestora, exprimate în mod liber, pe plan social, cultural, economic și chiar politic.

Rezultă deci că toate criticile referitoare la dreptul de asociere sunt neîntemeiate, excepția privind dispozițiile art. 31 din Legea nr. 27/1996 urmând a fi respinsă.

III. Cu privire la art. 46 alin. (2) și (3) din Legea nr. 27/1996, critica are în vedere neretroactivitatea și neconstituționalitatea impunerii unor noi condiții pentru organizații politice care funcționează legal, în baza vechii reglementări.

Alin. (2) și (3) ale art. 46 din Legea nr. 27/1996, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3 din 25 iunie 1996, au următorul cuprins:

„(2) Până la 15 septembrie 1996 partidele politice existente se vor conforma prevederilor prezentei legi, depunând la Tribunalul Municipiului București înscrisurile prevăzute la art. 17 alin. (1) și (2).

(3) Termenul prevăzut la alineatul precedent este un termen de decădere.“

Asupra constituționalității acestor dispoziții legale Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 35 din 2 aprilie 1996, reținând că: „Instituirea unei dispoziții tranzitorii nu poate fi considerată însă ca având un caracter retroactiv. De asemenea, aplicarea noii reglementări partidelor existente se justifică în temeiul principiului aplicării legii noi situațiilor juridice în curs“. Mai mult, se reține că: „dacă noua reglementare nu s-ar aplica și partidelor existente, s-ar crea inevitabil o discriminare ca urmare a privilegiului de care ar beneficia unele din aceste partide care nu ar întruni condiția de reprezentativitate prevăzută de noua lege“. De altfel, în același sens s-a mai pronunțat Curtea Constituțională și prin deciziile nr. 10 din 22 ianuarie 1997 și nr. 337 din 15 iulie 1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 30 octombrie 1997.

De aceea, având în vedere că nici cu privire la dispozițiile acestui articol nu au intervenit elemente noi care să facă necesară schimbarea jurisprudenței Curții, urmează ca și excepția referitoare la art. 46 alin. (2) și (3) din Legea nr. 27/1996 să fie respinsă.

Pentru considerentele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, în unanimitate, în ceea ce privește dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. b), ale art. 31 și ale art. 46 alin. (2), și cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 27/1996,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. b), ale art. 31 și ale art. 46 alin. (2) și (3) din Legea partidelor politice nr. 27/1996, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/1996, aprobată prin Legea nr. 46/1998, ridicată de Partidul Creștin Democrat Maghiar din România în Dosarul nr. 43 bis/1996 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului este organul administrației publice centrale de specialitate care are responsabilitatea elaborării, promovării și aplicării strategiei și politicii Guvernului în domeniile gospodăririi apelor, pădurilor și protecției mediului.

Art. 2. — (1) În realizarea obiectului său de activitate Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului îi revin următoarele responsabilități generale:

a) pune în aplicare și, după caz, actualizează strategiile sectoriale și planurile naționale de acțiuni din sfera sa de competență, respectiv strategia și Planul național de acțiuni pentru protecția mediului, strategia națională și Planul național de acțiuni pentru conservarea diversității biologice și utilizarea durabilă a componentelor acesteia, strategia națională și Planul național de acțiuni pentru gospodărirea resurselor de apă, strategia națională și Planul național de acțiuni pentru gospodărirea pădurilor;

b) asigură coordonarea comitetului interministerial pentru promovarea realizării obiectivelor prioritare stabilite în Planul național de acțiuni pentru protecția mediului;

c) stabilește sau, după caz, propune autorităților competente, în conformitate cu dispozițiile legii, măsurile instituționale, administrative și financiare corespunzătoare pentru asigurarea punerii în aplicare a dispozițiilor convențiilor și acordurilor internaționale din sfera sa de competență, precum și pentru îndeplinirea responsabilităților ce revin Guvernului în cadrul organismelor și organizațiilor internaționale, al programelor subregionale, regionale și globale pentru mediu și dezvoltare durabilă;

d) întreprinde acțiuni și inițiative, potrivit competențelor stabilite de lege, pentru aprofundarea și creșterea participării României la acțiunile de cooperare internațională bi- și multilaterală, la nivel subregional, regional și global, pentru valorificarea oportunităților și facilităților de asistență financiară, tehnică, tehnologică, științifică și informațională și, în acest scop, identifică, fundamentează și promovează noi proiecte de cooperare pentru atingerea obiectivelor strategiei naționale pentru mediu și dezvoltare durabilă;

e) inițiază și negociază, din împuternicirea Guvernului, încheierea de convenții, acorduri și alte înțelegeri internaționale, reprezintă interesele statului în diferite organe și organisme internaționale, în conformitate cu acordurile și cu alte înțelegeri stabilite în acest scop, și dezvoltă relații de cooperare cu organe și organizații similare din alte state și cu organismele internaționale competente;

f) are calitatea de ordonator principal de credite pentru acțiunile din domeniul său de activitate, finanțate de la bugetul de stat;

g) avizează licențele de import/export, omologhează tehnologii, echipamente și aparatură din domeniile sale de activitate și acordă asistență tehnică de specialitate;

h) editează publicații de specialitate și de informare specifice;

i) exercită atribuțiile ce îi revin, potrivit legii, față de unitățile economice care funcționează sub autoritatea sa;

j) inițiază și sprijină dezvoltarea activității de cercetare științifică și inginerie tehnologică în domeniile protecției mediului, gospodăririi apelor, pădurilor, meteorologiei și hidrologiei; validează rezultatele cercetării și proiectării în domeniile menționate și acționează pentru implementarea acestora;

k) inițiază, sprijină și urmărește elaborarea de studii și proiecte pentru investiții în domeniile protecției mediului, gospodăririi apelor, pădurilor, meteorologiei și hidrologiei și asigură elaborarea de studii și prognoze de dezvoltare în domeniul său de activitate;

l) elaborează și propune indicatori specifici de ramură și colaborează cu Comisia Națională pentru Statistică în scopul adaptării continue a statisticii de ramură la cerințele naționale și al corelării cu datele statistice internaționale;

m) avizează, potrivit legii, planurile de intervenție pentru cazurile de accident industrial, inclusiv nuclear, și participă la asigurarea intervenției;

n) promovează măsurile necesare pentru conservarea naturii, a diversității biologice și pentru utilizarea durabilă a componentelor acestora, stabilește regimul de administrare a rețelei naționale de arii protejate, organizează și exercită controlul asupra respectării acestuia;

o) dezvoltă cadrul legal pentru facilitarea accesului societății civile la informațiile privind calitatea mediului, precum și la elaborarea și aplicarea deciziilor în domeniile sale de activitate;

p) evaluează resursele naturale ale țării în raport cu cerințele de dezvoltare economico-socială pe termen mediu și lung, formulează și propune autorităților naționale competente strategii și politici pentru mediu și dezvoltare durabilă;

r) inițiază, elaborează și promovează proiecte de acte normative în domeniile protecției mediului, gospodăririi apelor, pădurilor și meteorologiei, asigurând fundamentarea acestora, și avizează proiectele de acte normative elaborate de alte autorități;

s) acționează pentru punerea în aplicare a dispozițiilor legale care reglementează protecția mediului, regimul de gospodărire a apelor și a pădurilor, organizează și exercită controlul asupra respectării acestora, inclusiv în domeniile meteorologiei, siguranței barajelor și a altor lucrări hidro-tehnice;

t) aprofundează și dezvoltă principiile și obiectivele strategiei naționale și ale Programului național de acțiuni pentru mediu și dezvoltare durabilă, respectiv Agenda 21 națională, în conformitate cu principiile și obiectivele Agendei 21, ale politicilor, strategiilor și programelor de acțiuni puse în aplicare la nivelul Uniunii Europene și pe plan paneuropean, precum și cu obiectivele Programului național de adoptare a acquisului comunitar;

u) propune autorităților competente sau, după caz, stabilește, în condițiile legii, instrumentele juridice, economico-financiare, instituționale și administrative, menite să stimuleze și să accelereze integrarea principiilor și obiectivelor strategiei naționale pentru mediu și dezvoltare durabilă în strategiile sectoriale și locale pentru reformă și dezvoltare, respectiv agendele 21 sectoriale și locale;

v) analizează, împreună cu autoritățile publice centrale și locale, după caz, strategiile sectoriale și locale de reformă și dezvoltare și face propuneri și/sau stabilește măsuri care să asigure integrarea obiectivelor politicii și strategiei naționale pentru mediu și dezvoltare durabilă în politicile și în strategiile sectoriale și locale de reformă și dezvoltare;

w) face propuneri și recomandări autorităților competente sau, după caz, stabilește măsuri care să asigure conformarea politicilor și programelor de dezvoltare regională și locală cu politica și strategia națională pentru mediu și dezvoltare durabilă.

(2) Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului exercită și alte responsabilități în conformitate cu dispozițiile legislației naționale și ale actelor juridice internaționale la care România este parte, precum și cu prevederile Programului național de aderare la Uniunea Europeană.

(3) În îndeplinirea responsabilităților generale stabilite la alin. (1) Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului va acorda prioritate problemelor identificate ca fiind de importanță majoră pentru procesul de pregătire a aderării la Uniunea Europeană, și anume:

a) continuarea procesului de reformă a cadrului juridic și instituțional prin aprofundarea și armonizarea legislației și a standardelor de mediu, construirea capacităților instituționale și formarea competențelor pentru asigurarea specialiștilor necesari pentru punerea în aplicare a politicilor și strategiilor guvernamentale la nivel național și local, precum și în contextul cooperării internaționale;

b) realizarea programelor și a măsurilor de reducere a poluării industriale și urbane, de reconstrucție ecologică a zonelor deteriorate și de utilizare rațională a resurselor naturale regenerabile și neregenerabile, în special a resurselor de apă, de sol și forestiere, pentru asigurarea unei dezvoltări economice și sociale durabile;

c) protecția și conservarea habitatelor naturale, conservarea diversității biologice și utilizarea durabilă a componentelor acesteia, dezvoltarea și buna administrare a rețelei naționale de arii protejate, în acord cu politicile și cu practicile aplicate la nivel european și global;

d) formarea cadrului juridic și instituțional pentru facilitarea și stimularea dialogului dintre autorități, comunitatea științifică și societatea civilă asupra politicilor, strategiilor și deciziilor privind mediul și dezvoltarea economico-socială a țării.

Art. 3. — Pe lângă responsabilitățile generale stabilite la art. 2, Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului exercită și atribuțiile specifice domeniilor de activitate pe care le coordonează.

1. În domeniul gospodăririi apelor:

a) stabilește regimul de utilizare a resurselor de apă și asigură elaborarea de cercetări, studii, prognoze și strategii pentru domeniul gospodăririi cantitative și calitative a apelor, precum și a programelor de dezvoltare a lucrărilor, instalațiilor și amenajărilor de gospodărire a apelor;

b) realizează unitatea de concepție în domeniul gospodăririi apelor și colaborează cu celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale pentru amenajarea complexă a bazinelor hidrografice, valorificarea unor noi surse de apă în concordanță cu dezvoltarea economico-socială a țării, protecția apelor împotriva epuizării și degradării, precum și pentru apărarea împotriva efectelor distructive ale apelor;

c) asigură reactualizarea schemelor-cadru de amenajare și gospodărire a apelor pe bazine sau pe grupe de bazine hidrografice și desfășurarea activităților de interes public din domeniul meteorologiei și hidrologiei;

d) coordonează activitatea de avizare și de autorizare, din punct de vedere al gospodăririi apelor, a lucrărilor care se construiesc pe ape sau în legătură cu apele;

e) organizează întocmirea cadastrului apelor și a evidenței dreptului de folosire cantitativă și calitativă a apelor;

f) asigură baza metodologică și abilitază persoanele juridice pentru întocmirea studiilor de meteorologie, hidrologie și hidrogeologie, a studiilor de impact asupra resurselor de apă și a zonelor riverane acestora, a studiilor și proiectelor de gospodărire a apelor, pentru efectuarea de expertize la lucrări hidrotehnice, precum și pentru execuția lucrărilor specifice;

g) asigură documentațiile necesare pentru concesionarea resurselor de apă și a lucrărilor de gospodărire a apelor aparținând domeniului public și urmărește îndeplinirea de către concesionar a sarcinilor din caietele de concesionare;

h) stabilește strategia organizării la nivel național a activităților de meteorologie, hidrologie și hidrogeologie, a sistemului de informare, prognoză și avertizare a fenomenelor hidrometeorologice periculoase și a sistemului de avertizare în caz de accident la construcțiile hidrotehnice;

i) stabilește metodologia de fundamentare a sistemului de plăți în domeniul apelor, precum și procedura de elaborare a acesteia;

j) dispune măsuri de instituire a unui regim de supraveghere specială sau de oprire a activității poluatorului ori a instalației care provoacă poluarea apelor;

k) reprezintă statul în calitate de unic acționar la companiile naționale din domeniile meteorologiei, hidrologiei și gospodăririi resurselor de apă, care se află sub autoritatea sa;

l) elaborează, potrivit legii, regulamente, instrucțiuni și norme tehnice specifice domeniilor meteorologiei, hidrologiei, hidrogeologiei și gospodăririi apelor;

m) asigură secretariatele tehnice ale Comisiei de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase și accidentelor la construcțiile hidrotehnice, Comisiei

naționale pentru siguranța barajelor și a altor lucrări hidro-tehnice și Comitetului Național Român pentru Programul Hidrologic Internațional;

n) atestă persoanele fizice și juridice pentru elaborarea de studii meteorologice, hidrologice, hidrogeologice, de gospodărire a apelor și de impact al lucrărilor construite pe ape sau în legătură cu apele, precum și al activităților desfășurate pe ape sau în legătură cu acestea asupra resurselor de apă și asupra zonelor riverane acestora;

o) constată contravențiile la normele legale în vigoare, aplică sancțiunile contravenționale în domeniul apelor și sesizează organele de urmărire sau cercetare penală, potrivit prevederilor legale;

p) organizează periodic acțiuni de verificare a stării tehnice și funcționale a lucrărilor de apărare împotriva inundațiilor și stabilește măsurile ce se impun;

r) reglementează modul de desfășurare a activității privind hidrometria de exploatare și emite norme specifice;

s) îndeplinește funcțiile de secretariat tehnic și administrativ pentru tratatele, acordurile și convențiile internaționale din domeniul gospodăririi apelor, precum și de punct focal național și/sau de autoritate națională competentă pentru activitățile aflate în coordonarea unor instituții, organisme și organizații internaționale, în conformitate cu prevederile actelor juridice internaționale la care România este parte; asigură secretariatele comisiilor mixte pentru apele transfrontiere.

2. În domeniul gospodăririi pădurilor:

a) elaborează studii de prognoză privind dezvoltarea durabilă a fondului forestier național și strategia de gospodărire și de exploatare rațională a resurselor acestuia și a vegetației forestiere din afara fondului forestier;

b) elaborează, potrivit legii, regulamente, instrucțiuni și norme tehnice specifice privind administrarea și gospodărirea durabilă a fondului forestier național, a vegetației forestiere din afara acestuia, a fondului cinegetic și a celui piscicol din apele de munte;

c) coordonează și controlează activitatea de elaborare, în concepție unitară, a amenajamentelor silvice, prin unități specializate pe care le autorizează în acest scop;

d) propune, pe baza amenajamentelor silvice, volumul maxim de masă lemnoasă care se exploatează anual din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național, pe categorii de destinatari și de destinații, în condițiile respectării posibilității pădurilor;

e) organizează cadastrul de specialitate în domeniul forestier, organizează și ține evidența terenurilor cu destinație forestieră și a celor cu vegetație forestieră din afara fondului forestier, indiferent de natura proprietății, și urmărește furnizarea datelor necesare realizării sistemului de cadastru general;

g) analizează și, după caz, aprobă, în condițiile prevăzute de lege, solicitările de scoatere definitivă sau temporară din circuitul silvic a unor terenuri, indiferent de natura proprietății;

h) coordonează, împreună cu factorii responsabili interesați, acțiunile de împădurire a terenurilor degradate, inapte pentru alte folosințe, înființarea perdelelor forestiere de protecție și asigură o concepție unitară de amenajare a ter-

nurilor degradate și de corectare a torenților pe bazine hidrografice și perimetre de ameliorare; fundamentează necesitatea asigurării resurselor financiare respective;

i) organizează sistemul de supraveghere a stării de sănătate a pădurilor și ia măsuri pentru reconstrucția forestieră a pădurilor în declin;

j) ia măsuri și sprijină dezvoltarea rețelei de drumuri forestiere, urmărind asigurarea fondurilor necesare, potrivit legii;

k) controlează modul în care se asigură integritatea fondului forestier național și a vegetației forestiere din afara acestuia;

l) controlează modul de exploatare, valorificare și comercializare a tuturor produselor specifice fondului forestier, precum și legalitatea circulației acestora; controlează legalitatea provenienței materialelor lemnoase de la instalațiile de debitat lemn rotund;

m) organizează și controlează potrivit legii, direct și prin inspectoratele silvice teritoriale, respectarea regimului silvic din fondul forestier, indiferent de natura proprietății acestuia și de modul de gospodărire a vegetației forestiere din afara fondului forestier, și dispune măsuri corespunzătoare de înlăturare a situațiilor care contravin reglementărilor legale;

n) atribuie în gestiune, în condițiile legii, fondurile de vânatoare și își exercită atribuțiile prevăzute de lege în domeniul cinegetic;

o) organizează și controlează, direct și prin structurile proprii din teritoriu, modul de gestionare a vânatului, a fondurilor de vânatoare și salmonicole, precum și modul de organizare și practicare a vânătorii și pescuitului în apele de munte; ia, potrivit legii, măsurile necesare privind respectarea reglementărilor legale;

p) urmărește evoluția stării fondului forestier național și prezintă Guvernului rapoarte anuale;

q) colaborează cu instituțiile interesate la preluarea în fondul forestier al statului, în condițiile legii, a terenurilor degradate, proprietate publică sau privată, pentru ameliorarea cărora deținătorii legali nu dispun de mijloacele necesare;

r) atestă persoanele fizice și juridice să efectueze studii de teren, să elaboreze documentații tehnico-economice și să execute lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic.

3. În domeniul protecției mediului:

a) emite avize și, după caz, acorduri, autorizații, permise speciale, în conformitate cu dispozițiile legii și ale actelor juridice internaționale la care România este parte;

b) pune în aplicare, prin unitățile sale teritoriale, în cadrul procesului de privatizare, reglementările speciale privind stabilirea obligațiilor și a răspunderilor referitoare la mediu;

c) organizează activitățile de monitorizare a stării mediului și a resurselor naturale, elaborează și publică informații și rapoarte privind starea mediului, participă la programele subregionale, regionale și globale de monitorizare a stării mediului și a resurselor naturale;

d) organizează și pune în aplicare procedurile de atestare și de acreditare a persoanelor fizice și juridice, inclusiv a laboratoarelor de expertiză, pentru activitățile aflate în sfera sa de competență;

e) îndeplinește funcțiile de secretariat tehnic și administrativ pentru tratatele, convențiile și acordurile internaționale din domeniul mediului, precum și de punct focal național și/sau de autoritate națională competentă pentru activitățile aflate în coordonarea unor instituții, organisme și organizații internaționale, în conformitate cu prevederile actelor juridice internaționale la care România este parte;

f) promovează studiile și cercetările pentru obținerea datelor și informațiilor necesare fundamentării deciziilor privind mediul și dezvoltarea durabilă;

g) promovează instrumentele juridice, economice și financiare pentru stimularea introducerii tehnologiilor și produselor curate, schimbarea modelelor de producție și de consum, susținerea și consolidarea mecanismelor pieței libere și a concurenței loiale;

h) elaborează și promovează proiecte de acte normative, norme metodologice și instrucțiuni de aplicare în domeniul protecției mediului;

i) inițiază proiecte de standarde și revizuirea acestora în conformitate cu evoluția lor pe plan internațional și cu cerințele de îmbunătățire;

j) atestă persoanele fizice și juridice pentru elaborarea studiilor de evaluare a impactului asupra mediului și a bilanșurilor de mediu.

Art. 4. — (1) Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului are în structura sa organizatorică direcții generale, direcții și inspecții de stat.

(2) Structura organizatorică a ministerului este prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul acesteia, prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului se pot organiza servicii, birouri, inspectorate silvice teritoriale și oficii cinegetice teritoriale.

(3) Numărul maxim de posturi este de 1.334, conform anexei nr. 1. În acest număr se includ 1.065 de posturi pentru 30 de inspectorate silvice teritoriale pentru controlul aplicării regimului silvic, care se vor înființa conform art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998. Regulamentul de organizare și funcționare a controlului aplicării regimului silvic se aprobă prin ordin al ministrului. Ocuparea acestor posturi se va face eşalonat, cu încadrarea în sumele ce se vor aloca ministerului, prin legile bugetare anuale, la titlul „Cheltuieli de personal”. Personalul necesar pentru fiecare compartiment din structura organizatorică se stabilește prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului.

(4) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile personalului din aparatul propriu al Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului se stabilesc, în conformitate cu structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1, prin regulamentul de organizare și funcționare a ministerului și se aprobă prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului.

Art. 5. — (1) Conducerea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului se exercită de către ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului.

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului este ajutat în activitatea de conducere a ministerului de un secretar de stat.

(2) Secretarul general al ministerului este funcționar public de carieră, numit prin concurs sau prin examen pe criterii profesionale. Prin aceasta se asigură stabilitatea funcționării ministerului, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale dintre structurile ministerului.

(3) Secretarul general al ministerului poate îndeplini și alte însărcinări prevăzute de regulamentul de organizare și funcționare a ministerului ori încredințate de ministru.

Art. 6. — (1) Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului conduce întreaga activitate a ministerului și îl reprezintă în relațiile cu terții, persoane juridice și fizice din țară sau din străinătate. El numește și revocă din funcție, în condițiile legii, directorii regiilor autonome și ai celorlalte unități din subordinea sa.

(2) Secretarul de stat exercită atribuțiile delegate de ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului, răspunderile și atribuțiile acestuia fiind stabilite prin ordin al ministrului.

(3) În cazul în care ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului, din diferite motive, nu își poate exercita atribuțiile curente, îl delegă pe secretarul de stat să exercite aceste atribuții, înștiințându-l pe primul-ministru despre aceasta.

Art. 7. — (1) Secretarul general este subordonat ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului și în activitatea sa este ajutat de 2 secretari generali adjuncți.

(2) Secretarii generali adjuncți sunt funcționari publici de carieră, numiți prin concurs sau prin examen, în condițiile legii; atribuțiile acestora se stabilesc prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului.

Funcția de secretar general adjunct se salarizează la nivelul salariului de bază prevăzut pentru funcția de secretar general în anexa nr. V la Legea nr. 154/1998, astfel cum a fost înlocuită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1998, diminuat cu 10%.

(3) Funcțiile de secretar general și secretar general adjunct se înscriu în numărul maxim de posturi aprobat prin prezenta hotărâre, iar persoanele promovate se numesc în funcțiile respective prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului.

(4) Personalul din structura Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului are calitatea de funcționar public.

Art. 8. — (1) Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului are în subordine, sub autoritate sau în coordonare, după caz, unitățile prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Structura organizatorică, normativele de personal, criteriile de constituire a compartimentelor și statele de funcții pentru agențiile teritoriale de protecție a mediului și pentru Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, precum și atribuțiile acestora se stabilesc prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului.

Art. 9. — În exercitarea atribuțiilor sale ministrul emite ordine și instrucțiuni.

Art. 10. — (1) Pe lângă Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului funcționează următoarele organisme consultative:

a) Comisia Centrală pentru Apărare împotriva Inundațiilor, Fenomenelor Meteorologice Periculoase și Accidentelor la Construcțiile Hidrotehnice;

b) Comisia Națională pentru Siguranța Barajelor și a altor Lucrări Hidrotehnice;

c) Comitetul Național Român pentru Programul Hidrologic Internațional;

d) Consiliul Național de Vânătoare, conform art. 9 din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996;

e) Comisia Națională pentru Evaluarea Trofeelor de Vânat.

(2) Membrii organismelor prevăzute la alin. (1) sunt salariați de unitățile la care sunt angajați, iar secretariatele tehnice permanente ale acestor organisme se asigură de către Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului în cadrul numărului de posturi aprobat.

(3) Comisia Națională pentru Siguranța Barajelor și a altor Lucrări Hidrotehnice funcționează conform regulamentului prevăzut în anexa nr. 3.

(4) Regulamentele de organizare și funcționare ale Comisiei Naționale pentru Evaluarea Trofeelor de Vânat și Comitetului Național Român pentru Programul Hidrologic Internațional, precum și componența acestora se aprobă prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului.

(5) În activitatea sa ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului este ajutat de un colegiu al ministerului, ca organ consultativ. Componența și regulamentul de organizare și funcționare ale colegiului ministerului se stabilesc prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului. Colegiul ministerului se întrunește, la cererea și sub președinția ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului, pentru dezbaterăa unor probleme privind activitatea sa.

Art. 11. — Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului are în dotare un parc auto propriu de transport de persoane, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 63/1994. Pentru activitățile specifice de control la unitățile sale din subordine și din coordonare, pentru deplasări

în caz de poluări accidentale, accidente industriale, apărare împotriva inundațiilor și alte fenomene meteorologice periculoase, incendii de păduri și alte urgențe de mediu, pentru controlul aplicării regimului silvic și de administrare a fondurilor de vânătoare are în dotare un număr de 45 de autovehicule, iar la agențiile județene de protecție a mediului și la Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării“, un număr de 220 de autovehicule, conform anexei nr. 4. Achiziționarea celor 45 de autoturisme solicitate se va face pe măsura alocării resurselor financiare la titlul „Cheltuieli de capital“ prin legile bugetare anuale. Repartizarea autovehiculelor se va face prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului.

Art. 12. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, în cazul posturilor la care s-au stabilit atribuții noi, personalul Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului va fi reîncadrat pe baza examinării profesionale, în condițiile aprobate prin ordin al ministrului, în structura organizatorică cuprinsă în anexa nr. 1.

(2) Personalul Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului care nu a primit atribuții noi va fi reîncadrat, menținându-i-se salariul de bază corespunzător gradului profesional sau treptei profesionale avute, stabilită ca urmare a evaluării performanțelor profesionale individuale ale fiecărui angajat în raport cu cerințele postului respectiv și, după caz, indemnizația de conducere, cu excepția personalului existent în cadrul cabinetelor demnitarilor.

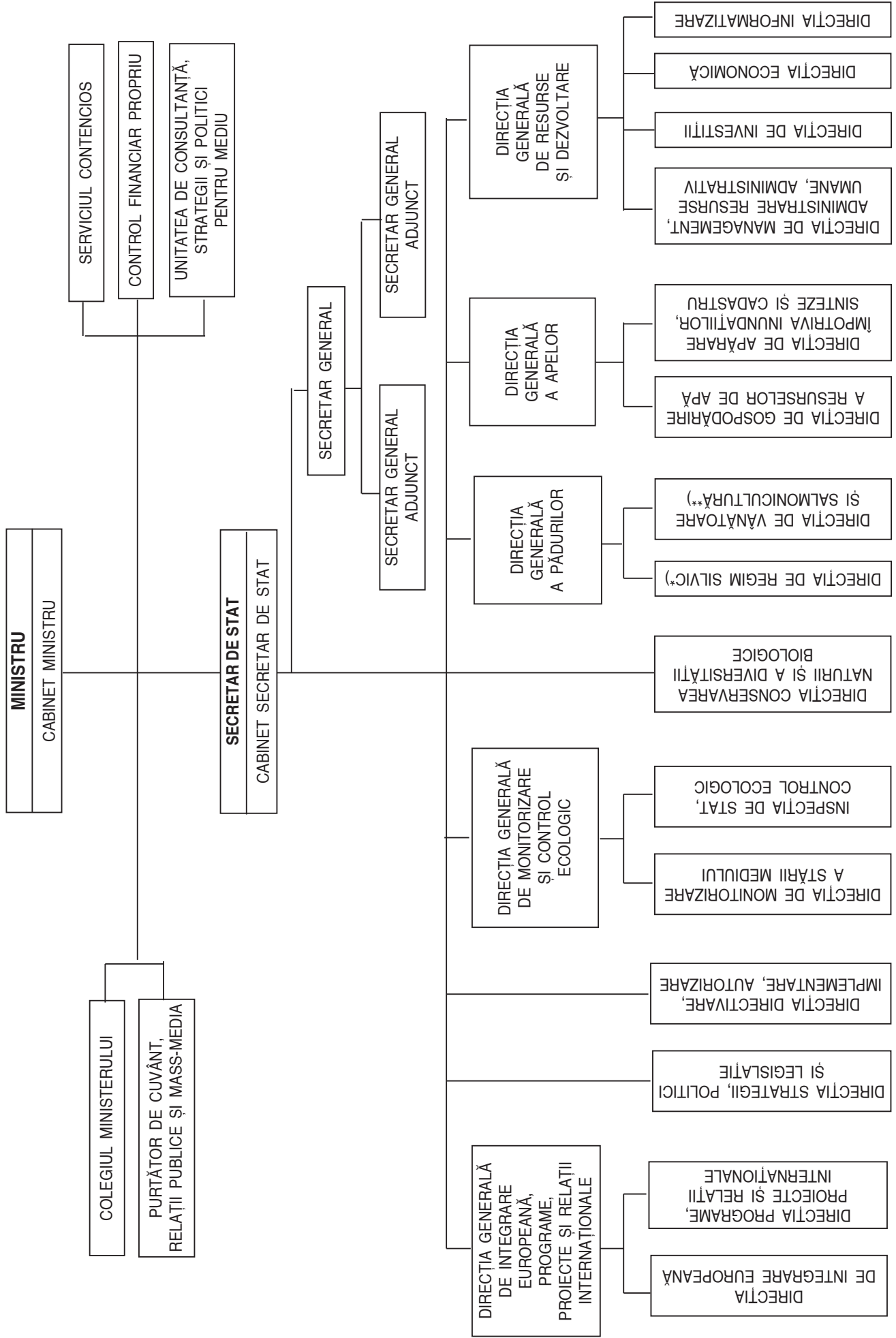
Art. 13. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 14. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 568/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 167/1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 6 octombrie 1997, respectiv nr. 127 din 26 martie 1998, precum și Hotărârea Guvernului nr. 582/1995 privind normarea parcului de autovehicule și consumul de carburanți pentru activitățile specifice desfășurate de Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, agențiile de protecție a mediului și Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării“, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 39/1998.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul apelor,
pădurilor și protecției mediului,
Romică Tomescu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remes
Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu
Departamentul pentru
Reforma Administrației Publice Centrale
Petre Diaconu,
secretar de stat

MINISTERUL APELOR, PĂDURILOR ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI

*) În teritoriul funcționează 30 de inspectorate silvice teritoriale fără personalitate juridică, însumând 1.065 de posturi.

**) În teritoriul funcționează 10 oficii teritoriale de vânătoare fără personalitate juridică, însumând 72 de posturi.

UNITĂȚILE
aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea
Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului

A. Unitățile aflate în subordinea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului

I. Instituții publice finanțate de la bugetul de stat, cu personalitate juridică

1. 42 de agenții de protecție a mediului județene și a municipiului București, servicii publice descentralizate
2. Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării“

NOTĂ:

Agențiile de protecție a mediului județene și Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării“ utilizează un număr de 2.368 de posturi.

II. Unitate de documentare și informare

(cu personalitate juridică și finanțată din venituri extrabugetare)
 — Oficiul de Informare-Documentare

B. Unitățile aflate sub autoritatea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului

1. Compania Națională „Apele Române“ — S.A.
2. Regia Națională a Pădurilor
3. Compania Națională „Institutul Național de Meteorologie, Hidrologie și Gospodărire a Apelor“ — S.A.

C. Unitățile de cercetare științifică și proiectare aflate în coordonarea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului

(cu personalitate juridică și finanțate din venituri extrabugetare)

1. Institutul de Cercetări și Ingineria Mediului București
2. Institutul Român de Cercetări Marine Constanța
3. Institutul de Cercetări și Proiectări „Delta Dunării“ Tulcea.

REGULAMENTUL DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE
a Comisiei Naționale pentru Siguranța Barajelor și a altor Lucrări Hidrotehnice

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Deținătorii, cu orice titlu, de baraje, cu lacurile de acumulare aferente, și ai altor construcții hidrotehnice, denumiți în continuare *deținători de lucrări hidrotehnice*, au obligația să monteze aparatura de măsură și control necesară urmării comportării în timp a lucrărilor, să își organizeze sistemul și activitatea de urmărire, să realizeze expertizarea lucrărilor la termenele stabilite și să obțină autorizația de funcționare în siguranță, în conformitate cu prevederile actelor normative emise de Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului.

Art. 2. — Deținătorii/administratorii de lucrări hidrotehnice, a căror avariere sau distrugere poate pune în pericol vieți omenești și bunuri sau poate aduce prejudicii mediului, sunt obligați să instaleze sisteme de avertizare-alarmare în caz de pericol și să organizeze activitatea de supraveghere.

Art. 3. — Se supun prevederilor prezentului regulament barajele, cu lacurile de acumulare aferente, și alte construcții hidrotehnice, denumite în continuare *lucrări hidrotehnice*. Aceste lucrări hidrotehnice pot fi definitive și provizorii, indiferent de categoria de importanță și de tipul acestora, și includ și lucrările de modernizare, modificare, transformare, consolidare, de reparații și de îmbunătățire a terenului de fundare.

CAPITOLUL II

**Componența, modul de organizare
și atribuțiile comisiei naționale**

Art. 4. — Pentru a se asigura respectarea exigențelor de performanță referitoare la siguranța barajelor și digurilor pentru acumulări de apă, a barajelor și digurilor care realizează depozite de deșeuri industriale, a centralelor hidro-electrice și a ecluzelor din frontul barat, a derivațiilor cu nivel liber realizate în rambleu, a rezervoarelor supraterane cu volume mai mari de 5.000 m³ și a conductelor forțate, denumite în continuare *lucrări*, pe lângă Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului funcționează, ca organism cu caracter consultativ, Comisia Națională pentru Siguranța Barajelor și a altor Lucrări Hidrotehnice.

Art. 5. — Comisia Națională pentru Siguranța Barajelor și a altor Lucrări Hidrotehnice, denumită în continuare *comisia națională*, are un număr de până la 30 de membri și este constituită din reprezentanți ai ministerelor, regiilor autonome, societăților comerciale de profil și ai instituțiilor publice interesate. Comisia națională este condusă de un președinte și de 2 vicepreședinți, secretarul comisiei fiind membru de drept al acesteia. Pentru rezolvarea problemelor curente și pentru luarea deciziilor operative, comisia națională desemnează un birou operativ, compus din 9 membri și condus de un președinte executiv propus de aceasta.

Președintele comisiei naționale este ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului, unul dintre vicepreședinți este directorul general care coordonează activitatea de gospodărire a apelor, iar cel de-al doilea vicepreședinte este reprezentantul Comitetului Național Român al Marilor Baraje.

Membrii comisiei naționale sunt reprezentanți cu drept de decizie, propuși de ministerele, regiile autonome, societățile comerciale de profil și instituțiile publice interesate, specialiști din institutele de învățământ superior, de cercetare și proiectare pentru construcții hidrotehnice, precum și specialiști din unitățile de exploatare a construcțiilor hidrotehnice, desemnați de conducerea unităților respective. Lista cuprinzând unitățile care sunt reprezentate în comisia națională se propune de Direcția generală a apelor și se aprobă prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului. Membrii biroului operativ sunt propuși dintre membrii comisiei naționale. Componența nominală a comisiei naționale și a biroului operativ se aprobă prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului.

Art. 6. — Componența nominală a comisiei naționale se aprobă prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului, pe baza propunerilor formulate de autoritățile menționate la art. 5.

Art. 7. — Comisia națională se întrunește într-o ședință ordinară anuală de analiză, precum și în ședințe extraordinare, convocate, ori de câte ori este necesar, de către

președinte sau de către biroul operativ al comisiei naționale, când președintele lipsește. Hotărârile comisiei naționale se iau în prezența a cel puțin două treimi din numărul total al membrilor săi și se aprobă cu majoritatea simplă a celor prezenți.

Deciziile operative luate între ședințele comisiei naționale se adoptă de către biroul operativ al acesteia și se validează de comisia națională.

Art. 8. — La ședințele comisiei naționale pot fi invitați și reprezentanți ai Comisiei Guvernamentale de Apărare împotriva Dezastrelor, ai Comisiei Centrale pentru Apărarea împotriva Inundațiilor, Fenomenelor Meteorologice Periculoase și Accidentelor la Construcții Hidrotehnice, ai comisiilor centrale pentru alte tipuri de dezastre, ai Ministerului Apărării Naționale, ai Inspecției de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului, ai conducerilor unităților de exploatare interesate în analiza funcționării în siguranță a lucrărilor pe care le au în administrare, precum și alți invitați, cu avizul biroului operativ al comisiei naționale.

Art. 9. — În îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 4 comisia națională exercită următoarele atribuții:

a) analizează, împreună cu deținătorii de lucrări, modul de organizare a activității de urmărire a comportării în timp și de exploatare în siguranță a lucrărilor hidrotehnice propuse de deținătorii/administratorii acestora, precum și perioadele în care se efectuează expertizele tehnice privind starea de siguranță în exploatare; avizează regulamentele de organizare și funcționare și componența nominală ale comisiilor proprii, organizate la nivel central de către principalii deținători de lucrări;

b) analizează și avizează actele normative referitoare la siguranța lucrărilor hidrotehnice care sunt incluse în sfera ei de activitate;

c) întocmește și actualizează lista cuprinzând lucrările hidrotehnice de mare importanță care prezintă elemente de risc crescut, ținând seama de efectele negative asupra oamenilor și obiectivelor social-economice în caz de avarii;

d) elaborează, împreună cu Inspecția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, metodologiile privind stabilirea categoriilor de importanță a lucrărilor hidrotehnice cuprinse în sfera ei de activitate, precum și metodologia privind evaluarea stării de siguranță a lucrărilor hidrotehnice, care se aprobă prin ordine comune ale celor două organisme;

e) aprobă competențele referitoare la elaborarea documentațiilor de evaluare a stării de siguranță în exploatare pentru toate tipurile de lucrări hidrotehnice;

f) analizează și avizează rapoartele anuale de activitate ale comisiilor deținătorilor/administratorilor de lucrări hidrotehnice, constituite conform prevederilor art. 14, alte informații și propuneri prezentate de aceste comisii, precum și de ministerele, regiile autonome sau unitățile interesate;

g) analizează, corelează și aprobă programele anuale propuse de deținătorii/administratorii de lucrări hidrotehnice pentru evaluarea stării de siguranță a acestora; efectuează analize asupra măsurilor și lucrărilor de punere în siguranță propuse de aceștia și urmărește modul de realizare a lor;

h) colaborează cu Inspecția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, precum și cu alte organisme abilitate de lege pentru controlul calității lucrărilor și construcțiilor hidrotehnice;

i) dispune expertizarea lucrărilor hidrotehnice evidențiate cu risc crescut de avariere și stabilește, împreună cu Inspecția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului, măsurile operative imediate și de perspectivă pentru evitarea accidentelor;

j) avizează documentațiile de expertiză tehnică a stării de siguranță în exploatare a lucrărilor hidrotehnice din sfera ei de activitate și dispune, dacă este cazul, efectuarea de contraexpertize ca urmare a contestațiilor formulate de către beneficiar sau de către organele abilitate cu controlul siguranței construcțiilor;

k) participă la schimbul de experiență și la manifestări științifice organizate la deținătorii/administratorii de lucrări hidrotehnice din țară și din străinătate și stabilește legături de colaborare cu organisme similare din alte țări.

Art. 10. — Pentru activitatea curentă, reprezentând participarea la ședințele anuale de analiză și la ședințele extraordinare, membrii comisiei naționale sunt salariați de unitățile la care sunt angajați.

CAPITOLUL III

Atribuțiile și dotarea secretariatului tehnic permanent al comisiei naționale

Art. 11. — Secretariatul tehnic permanent al comisiei naționale este asigurat de personalul Direcției generale a apelor din cadrul Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, în cadrul numărului de posturi aprobat ministerului, iar secretarul comisiei naționale și al biroului operativ al acesteia este șeful serviciului de specialitate din cadrul acestei direcții.

Art. 12. — Secretariatul tehnic permanent al comisiei naționale are următoarele atribuții:

a) asigură legătura cu membrii comisiei naționale și cu ceilalți factori interesați pentru definitivarea materialelor propuse a fi analizate pe ordinea de zi, mobilizează membrii comisiei la ședințe și la alte acțiuni;

b) întocmește procesele-verbale în cadrul ședințelor ordinare și extraordinare ale comisiei naționale, în care se consemnează ordinea de zi, discuțiile purtate, concluziile și măsurile stabilite;

c) solicită rapoarte deținătorilor/administratorilor de lucrări hidrotehnice, analizează și sintetizează informările și alte materiale primite pe adresa comisiei naționale, le prezintă

biroului operativ al acesteia și îi informează pe membrii comisiei naționale despre acțiunile întreprinse între ședințe;

d) organizează și participă împreună cu alți factori interesați la acțiuni de verificare a activității de urmărire a comportării în timp și de exploatare în condiții de siguranță a lucrărilor hidrotehnice ale diverșilor deținători/administratorii de lucrări;

e) asigură secretariatele ședințelor de avizare a documentațiilor privind expertizele tehnice ale lucrărilor hidrotehnice din competența de avizare a comisiei naționale, întocmește avizele, păstrează documentațiile și asigură gestionarea cheltuielilor pentru emiterea avizelor de expertiză, conform prevederilor legale.

Art. 13. — Pentru buna desfășurare a activităților comisiei naționale, secretariatul tehnic permanent al acesteia va fi dotat cu: un telefon-fax cu acces internațional, calculator PC complet (calculator, imprimantă, scanner și retroproiector), un xerox format mic, cameră de luat vederi portabilă, videorecorder-player, aparat de fotografiat color, împreună cu materialele consumabile și de birou aferente.

Secretariatul tehnic permanent al comisiei naționale poate avea și alte dotări care pot fi constituite din fonduri bugetare sau extrabugetare, inclusiv prin donații sau sponsorizări, efectuate conform prevederilor legale de către persoane juridice sau fizice din țară sau din străinătate. Secretariatul tehnic permanent răspunde de buna administrare a dotărilor.

CAPITOLUL IV

Urmărirea comportării în timp și expertizarea tehnică privind siguranța în exploatare a construcțiilor hidrotehnice

Art. 14. — Instituțiile publice, principalii deținători/administratorii de lucrări hidrotehnice vor organiza la nivel central comisii proprii de urmărire a comportării în timp și de exploatare în condiții de siguranță a lucrărilor pe care le dețin sau le administrează, denumite în continuare *comisii de specialitate*.

Art. 15. — Regulamentele de organizare și funcționare și componența nominală ale comisiilor de specialitate ale deținătorilor/administratorilor de lucrări hidrotehnice se aprobă prin ordin sau prin decizie a conducerii unității respective, în baza avizului comisiei naționale.

Art. 16. — Membrii comisiei naționale pot face parte din comisiile de specialitate ale deținătorilor/administratorilor de lucrări hidrotehnice, având îndatoririle și drepturile aferente, conform prevederilor legale.

Art. 17. — Evaluarea stării de siguranță a lucrărilor hidrotehnice se realizează de către experți tehnici certificați, conform regulamentului comisiei de expertiză, compusă din specialiști în domeniu, președintele comisiei fiind expert tehnic atestat din punct de vedere tehnico-profesional conform prevederilor legale.

Art. 18. — Regulamentul privind organizarea și certificarea corpului de experți pentru evaluarea stării de siguranță a barajelor și lucrărilor hidrotehnice speciale și Procedura de avizare a specialiștilor pentru întocmirea evaluărilor stării de siguranță a barajelor și digurilor din categoriile de importanță C și D se propun de biroul operativ, se avizează de către comisia națională și se aprobă prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului.

Art. 19. — Documentațiile privind evaluarea stării de siguranță în exploatare a lucrărilor hidrotehnice, elaborate de către experții certificați, se avizează de către comisia națională conform metodologiei privind evaluarea stării de siguranță a lucrărilor hidrotehnice, prevăzută la art. 9 lit. d).

Art. 20. — Pentru eliberarea certificatului de expert în activitatea de evaluare a stării de siguranță a barajelor și a lucrărilor hidrotehnice speciale și a avizului pentru specia-

liștii pentru categoriile de importanță C și D se percep tarife de înscriere, examinare și emitere a certificatului și a avizului. Pentru serviciile de certificare și avizare se percep tarife care se stabilesc în condițiile prevăzute de lege, se aprobă prin ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului, se actualizează anual și se datorează Fondului apelor.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 21. — În termen de un an de la data aprobării prezentului regulament comisia națională va elabora reglementările de aplicare a prevederilor acestuia, care vor fi aprobate prin ordine ale ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului. Aceste ordine vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA Nr. 4

MIJLOACELE DE TRANSPORT ȘI CONSUMUL DE CARBURANȚI

Nr. crt.	Unitatea	Tipul mijlocului de transport	Numărul maxim aprobat (bucăți)	Consumul maxim de carburant pentru un autovehicul (litri/lună)
1.	Aparatul propriu		45	
		— autoturism de teren pentru supraveghere și intervenții în caz de poluări	1	400
		— autovehicul de transport persoane (delegații) și marfă	2	400
		— autoturism pentru apărare împotriva inundațiilor și altor fenomene meteorologice periculoase	1	250
		— autoturism pentru intervenții în caz de incendii în păduri și controlul aplicării regimului silvic	1	250
		— oficii cinegetice teritoriale	10	300
		— inspectorate teritoriale pentru controlul regimului silvic	30	300
2.	42 de agenții de protecție a mediului județene	— autovehicule	208	300
3.	Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării“	— autovehicule	12	300

NOTĂ:

Nu se consideră depășiri ale consumului de carburanți normat pe autovehicul consumul care, la nivelul anului, se încadrează în limita combustibilului normat, în raport cu numărul de autovehicule aprobat fiecărei unități.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea garantării la extern de către Ministerul Finanțelor, în numele statului român, a creditului comercial în produse tip GSM 103/1999, în valoare de 25 milioane dolari S.U.A., acordat Guvernului României de către Guvernul Statelor Unite ale Americii

În temeiul prevederilor art. 12 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică, cu modificările ulterioare,

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă garantarea la extern de către Ministerul Finanțelor, în numele statului român, a creditului comercial în produse tip GSM 103/1999, în valoare de 25 milioane dolari S.U.A., acordat Guvernului României de către Guvernul Statelor Unite ale Americii.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor este autorizat să emită garanția la extern în favoarea unor bănci comerciale numai după încheierea cu acestea a convențiilor de garantare, prin care se vor stabili obligațiile care le revin în ceea ce privește rambursarea creditului, achitarea dobânzii aferente, a comisionului și spezelor bancare externe, inclusiv a comisionului de garantare.

Art. 3. — Ministerul Industriei și Comerțului va desemna prin licitație publică agenții economici importatori, pe criterii de eficiență economică și de solvabilitate financiară.

Art. 4. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 614/1998 privind aprobarea garantării la extern de către Ministerul Finanțelor, în numele statului român, a creditului comercial în produse tip GSM 103/1998, în valoare de 25 milioane dolari S.U.A., acordat Guvernului României de către Guvernul Statelor Unite ale Americii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 24 septembrie 1998.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

București, 24 februarie 1999.
Nr. 110.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

**pentru aprobarea Programului de restructurare a Societății Naționale
„Aeroportul Internațional Timișoara” – S.A.**

Ministrul transporturilor,
pentru redresarea și rentabilizarea activității, precum și pentru pregătirea procesului de privatizare a Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara” – S.A.,
în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/1997 privind reorganizarea regiilor autonome, aprobată și modificată prin Legea nr. 207/1997, cu modificările și completările ulterioare,
în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/1997 cu privire la unele măsuri de protecție pentru persoanele ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective efectuate în procesul de restructurare, închidere operațională a activității, privatizare sau lichidare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1997, cu modificările și completările ulterioare,
ținând seama de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 521/1998 privind înființarea Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara” – S.A.,
în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 44/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Programul de restructurare a Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara” – S.A.)*, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, adoptat de adunarea generală a acționarilor prin Hotărârea nr. 3 din 21 decembrie 1998.

Art. 2. — Direcția generală de strategie și management din cadrul Ministerului Transporturilor, împuternicită să

reprezinte interesele capitalului de stat în adunarea generală a acționarilor și Consiliul de administrație al Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara” – S.A. vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

București, 13 ianuarie 1999.
Nr. 13.

*) Programul de restructurare va fi comunicat unităților interesate.

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 60.309/11 februarie 1999

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE
ȘI AMENAJĂRII TERITORIULUI
Nr. 1.273/NN/11 februarie 1999

COMPLETĂRI

la Criteriile nr. 2.665/1C/311 din 28 februarie 1992 privind stabilirea și evaluarea terenurilor aflate în patrimoniul societăților comerciale cu capital de stat, aprobate de Ministerul Finanțelor și Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului

I. Criteriile nr. 2.665/1C/311 din 28 februarie 1992 privind stabilirea și evaluarea terenurilor aflate în patrimoniul societăților comerciale cu capital de stat, aprobate de Ministerul Finanțelor și Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, astfel cum au fost modificate și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 18 noiembrie 1998, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 25 se completează cu liniuța a 4-a cu următorul cuprins:**

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

„— Model 4 (anexa nr. 6) — Certificat de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor, emis de agenția și/sau de autoritatea de resort.“

2. **La anexa nr. 6 se introduce Modelul 4, conform anexei la prezentele completări.**

II. Prezentele completări vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica

ANEXĂ

— Modelul nr. 4 —

ROMÂNIA

AGENȚIA (AUTORITATEA).....

În baza Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale și a Hotărârii Guvernului nr. 834/1991 privind stabilirea și evaluarea unor terenuri aflate în patrimoniul societăților comerciale cu capital de stat, ținând seama de propunerile comisiei pentru stabilirea și evaluarea terenurilor, constituită prin Ordinul președintelui nr. din, în temeiul de organizare și funcționare a agenției (autorității), președintele emite următorul

CERTIFICAT

de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor

Seria nr.

pentru societatea comercială cu capital de stat, înființată prin Hotărârea Guvernului nr. din, sub denumirea de, cu sediul în localitatea (satul, comuna, orașul, municipiul), str. nr., județul

Suprafața de teren în proprietate exclusivă a Societății Comerciale este de m², iar suprafața în cotă-parte indiviză este de m², identificate în anexa nr. 2 și în planurile topografice cuprinse în anexele nr. 4 și 5 la documentația de stabilire și evaluare a terenurilor, înregistrată sub nr. din la Oficiul de Cadastru, Geodezie și Cartografie al*)

Președinte,

Emis la data de

*) Se completează, după caz, „județului...” sau „municipiului București”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.